

§ 10.

Værnepligtige, for hvem kun militær Tjeneste af en vis Art er uforenelig med deres Samvittighed, kan, for saa vidt de fremsætter Begæring derom, indkaldes ved Sundheds- eller Arbejdstropperne.

De fremkomne Begæringer behandles i Overenstemmelse med de i § 2 givne Regler.

§ 11.

De til Gennemførelse af denne Lov fornødne Udgifter fastsættes ved Finansloven.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Der har — særlig i de senere Aar — foreligget adskillige Tilfælde, hvor Værnepligtige har vægret sig ved at udføre militær Tjeneste. Som Grund for denne Vægning har de dels anført, at det strider mod deres religiøse Overbevisning, dels at deres Samvittighed forbyder dem at bære Vaaben eller overhovedet at udføre militært Arbejde. Antallet af de Personer, der af disse Grunde har vægret sig ved at opfylde den dem paahvilende Værnepligt udgør:

Aar	Antal	Trossamfund
i 1895	1	Adventist,
1907	1	do.
1910	2	Adventister,
		Brødremenighed,
1913	2	Adventister,
		intet,
1914	2	Adventister,
		intet,
1915	5	Adventister,
		intet,
1916	5	Adventister,
		intet.

Ved Behandlingen af de hidtil foreliggende Tilfælde har man — indenfor de gældende Loves Rammer — saavidt muligt søgt at ordne Aftjeningen af Værnepligten for de paagældende paa en saadan Maade, at den saa lidt som muligt kom i Strid med deres religiøse eller moralske Overbevisning.

Man har i saa Henseende dels benyttet sig af den Udvej at udskrive og indkalde eller overføre de paagældende til

Tjeneste ved Sundheds- eller Arbejdstropperne, dels instrueret Cheferne for de nævnte Korps om, at Værnepligtige, som er Medlemmer af visse Sekter, hvis Helligdage ikke falder sammen med Folkekirkens, i saa stor Udstrækning som det uden Skade for Tjenestens Tarv kan ske, fritages for militær Tjeneste paa Sektens Helligdage, saaledes at denne Fritagelse erstattes med Tjeneste paa Folkekirkens Helligdage.

Ligeledes har man i Tilfælde, hvor Værnepligtige paa Grund af Lydighedsnægtelse i Overensstemmelse med Straffeloven er blevet idømt Frihedsstraf, indstillet dem til Benaadning, naar der forelaa gyldig Grund til at antage, at en virkelig religiøs eller moralsk Overbevisning havde foranlediget den begaaede Forseelse.

Under Hensyn til det i de senere Aar voksende Antal Tilfælde har der baade i Norge og Sverige været gjort Forsøg paa at fastslaa almindelige, ensartede Regler for Behandling af Militærnægttere og at finde en almindelig Løsning af det hele foreliggende Spørgsmaal ved gennem Lovgivningsmagten at aabne de nævnte Kategorier af Værnepligtige Adgang til at aftjene den dem paahvilende Værnepligt ved at udføre civilt Arbejde i Statens Tjeneste under civilt Opsyn. I intet af de nævnte Lande er dog endnu nogen Lov i den omhandlede Henseende gennemført, medens den engelske Værnepligtslov af 1916 indeholder Hjemmel til at fritage Personer for militær Tjeneste